

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimaj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogersko deželo za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Iz državnega zbora.

Z Dunaja 21. januarja.

Celo vrsto zakonskih načrtov predložila je vlada v prvi seji po praznikih, mej katerimi je več taci, ki bodo prouzročile obširne debate, na primer: nova pogodba s severno železnico, zakon proti anarhističnemu gibanju, podpore za regulovanje galskih rek, poddržavljenje nekaterih železnic itd. Pri novi pogodbi s severno železnico se je vlada ozirala nekoliko na ugovore, ki so se objavili v državnem zboru o priliki, ko se je bila predložila prva pogodba, katero je potem vlada sama umaknila. Toda tudi ta nova pogodba še vedno premilostno ravna z delniškim društvom, ki svoj monopol na veliko škodo krajev, skozi katere teče ta železnica, in zlasti Dunaja zlorabi.

Po obilnosti gradiva sodeč, katero ima državni zbor rešiti, je malo upanja, da bi vso stvarino premagal do velike noči, kakor želi vlada in prorokujejo oficijozni listi, tem manje, ker ima vsaka stranka še svoje želje zastran predlogov, ki bi se morali rešiti še to sesijo.

Zastopniki kmetijskih občin zahtevajo, da se vladni načrt o dednem pravu na kmetih gotovo še izlela v tem zboru, kar se bo menda zgodilo. Davčna novela pride gotovo tudi na vrsto, dasi se mestni zastopniki in seveda vsa levica proti njej močno ustavljajo. Ker bo davčna novela po mnenji slovenskih poslancev na korist malemu kmetickemu posestvu, bodo zanjo glasovali.

Budgetni odsek je precej včeraj začel svoje delo in bode skušal do sredi februarja letni proračun predložiti zboru. Obravnaval je o ministerstvu notranjih zadev. Kot izredni izdatek za ceste postavil je v proračun mej družim 10.000 gld. za popravilo ceste čez Gorjance na Dolenjskem za l. 1885. Za prihodnji dve leti bosta jednaki svoti še dovolili, tedaj poprava se izvršila v treh letih. Za regulovanje Save se je dovolilo 50.000 gld.

Vsled imenovanja grofa Hohenwarta predsednikom državnega računišča, s katerim mestom je združena plača letnih 20.000 gld., ugiblje se, da bode precej po končanem zborovanji poklican v gospodsko zbornico.

Za večino državnega zbora bi to bila velika izguba, ker je grof Hohenwart v mnogih kritičnih slučajih, ko se je rušila večina, jo znal zopet utrditi in vzdržati.

Barona Walterskirchen-a govor.

(Dalje.)

Na um mi je prišla anekdota, ki se je baje dogodila na galeriji neke parlamentske dvorane, ko je ustanovitev neke banke, ki se je pripisovala takozvanemu katoliškemu kapitalu, izzivala jako burne debate. Mej poslušalci nekdo vpraša svojega sosedo, naj mu bolj pojasni to stvar, ki mu je bila povsem neumljiva. „Nu, veste, odvrne sosed, to je popolnem jednostavno, židovi ne privoščijo jezuitom dobička, zavidni so jim, od tega tolik hrup.“ Ne trd m, da se to pojasnilo ujema s tedanjim slučajem. Prav lahko je možno, da, verjetno, da neso niti jezuiti nameravali nedovoljenega dobička, niti da bi jim bili židje zavidni; ne mislim nikakor zanikavati čistih namenov onih, ki so bili pro et contra udeleženi, a ta povest ime zrnice splošne resnice v sebi in govori ja-no, kako koristno je, če se stranke vzajemno kontrolujejo, bodi pri tem prizadet žid, jezuit ali kdor koli. Tudi je možno, da čas in okoliščine tako naneso, da je sedaj ta, sedaj druga stranka sposobnejša, izvajati nujne reforme in zavračati škodljive težnje.

Ako imajo torej razne stranke nasprotna nazore, kaj in kako pričeti kako stvar, še to ni nikako zlo. Najkvarniša pa se mi zdi stranka, ki se osnuje in sestavlja na podlagi smerij, ki ne ugajajo duhu časa.

Tako se more zgoditi, da se pozornost ljudstva odvraca od najvažnejega in da se umeteljno ločijo elementi prebivalstva, ki imajo iste interese, iste nadloge, da ne pridejo več k zavednosti svoje prave moči. Tako prihaja, da spretno organizovane manjine sfrazo vladajo neorganizovanim silnim večinam. (Živahno odobravanje.)

Obrnemo li svoje poglede nazaj na začetek ustavnega življenja v Evropi, vidimo povsod liberalne stranke boreče se za svobodo posamičnega in omejenje državne oblasti. Samo kjer je liberalizem že pridobil neposredni upliv na vladu in so posamični stanovi imeli tako moč, da ni bilo nobenega upanja za narod, da bi mogel otrestiti jarem, ne da

vmes posegla država, se je tudi potegnil za razširjenje državne oblasti. Iz mnogih zaprek, ki so ovirale svobodo posamičnega, in ker država svoje oblasti nikakor ni porabljala v splošno blaginjo, da se sklepati, da je program liberalizma bil po večjem negativem. Boril se je baš proti obstoječim političnim in gospodarskim uredbam. Zahteval je, da se sam narod udeleži vladanja dobi volilno pravico ter sme izražati svoje mnenje v besedi in v pismu, opirajoč se na to, da vsak posamičnik pospešuje občno blaginjo, ako pospešuje svojo, kar pa nikdo bolje ne more, kakor dotičnik sam, zahteval je laissezaller, da se država umakne v gospodarskem življenji, načelo, kateremu se po mojem mnenji ne da ugovarjati, ako se oziramo samo na količino proizvajanega imetja, ne pa na njega razdelitev, ako sta blago in bogastvo predmet razmotrovanju in se ozira ne jemlje na človeško srečo in nesrečo. Ljudstvo je poprej preveč trpelo pod stanovitvijo (Kastenwesen) in pod težko državno roko, da ne bi bilo z veseljem pozdravljalo liberalizma rešitelja. Vsi oni, ki so hoteli ohraniti stari red in neso zaupali novim idejam, združevali so se v konservativne stranke. Več ali manj popolnem nadvladala so liberalna načela, stara fevdalna organizacija razletela se je na kose in ljudstvo bilo je deležno zakonodajalstva, zmagal je liberalizem.

Komu je bilo to na korist? Kdo je dobil glavni delež iz dedščine starega reda? Ker so se nova načela uporabljala po razmerah, odmerjenih po preteklosti in kar sta obrtni razvoj in asocijacija gibočemu kapitalu prisvajala vedno več važnosti, zadobili so kmalu oni krogi prevago, ki so že bili bogati ali ki so s svojim podjetnim duhom pridobili mobilnega kapitala, kakor je šlo. Vsled hkratu otvorene svobodne konkurence vseh sil, vsled dirkanja za častjo, veljavo in bogastvom, bili so oni na boljem, ki so bili že nekoliko naprej, ko so se odstranile ograje, ki so bile na potu. Nepravilno bi bilo, ko bi se zanimalo, da tudi drugi neso prišli naprej, a razmera je bila taka, kakor mej pešcem in lokomotivo. Razloček ni le ostal, temveč bil je vedno večji.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Luzern.

Iz zapiskov kneza D. Nehljudova.

(Ruski spisal grof L. N. Tolstoj, posl. Vrbanov.)

(Dalje.)

- Kaj je on rekel? vprašal sem ga.
 - Rekel je, da mu je grlo suho in bi rad vina, pristavil mi je strežé, stoječ poleg mene.
 - A kaj, on gotovo rad pije.
 - To vsi taki ljudje, odgovoril je strežé, nasmehnil se in zamahnil proti njemu z roko.
- Pevec odkril je kapo, in zavihtel je gitaro, približal se hiši.

Nagnil je glavo nazaj in obrnil se je h gospodi, ki so stali pri oknih in na balkonih: „Messieurs et mesdames, rekel je on s pol nemškim in pol italijanskim naglasom, in z intonacijo, s kakeršno se navadno glumači obračajo k občinstvu: „Si vous croyez, que je gagne quelque chose, vous vous trompez! je ne suis qu'un pauvre diable.“ Ustavil se je, malo časa pomolčal; ker mu nikdo ni ničesar dal, vzdignil je z nova gitaro in rekel: „A présent mes-

sieurs et mesdames, je vous chanterai l'air du Righi.“ Gori je občinstvo molčalo, pa še vedno stalo, pričakujoč nove pesni, spodaj se je pa tolpa zasmejala, morda zato, ker se je tako čudno izrazil, ali pa zato, ker mu ničesar neso dali. Dal sem mu nekaj centesimov, in on jih je hitro vzel, spravil v telovnikov žep in pokrtil kapo, in znova je začel peti graciozno tirolsko pesnico, katero je nazival l'air du Righi. Ta pesen, katero si je bil prihranil za nazadnje, bila je boljši od vseh prejšnjih in od vseh strani so se v naraščajoči tolpi slišali zvoki odobrovanja. Končal je. Znova je zavihtel z gitaro, odkril kapo, pomolil jo pred sebe, in znova je izrekel nerazumljivo frazo: „Messieurs et mesdames, si vous croyez, que je gagne quelque chose“, katero je on gotovo imel za jako prikladno in ostroumno, pa v njegovem glasu in v njegovem gibanju, zapazil sem sedaj neko neodločnost in boječnost, ki je bila še posebno ganljiva zaradi njegove majhne rasti. Elegantno občinstvo je še vedno slikovito stalo na balkonih in na oknih, blešče v dragih oblačilih; nekateri so se tiho in prilično razgovarjali mej seboj, gotovo o pevci, kateri je z iztegneno roko stal pred njimi, drugi so pa radovedno gledali doli na to

majhno črno kapo; na jednom balkonu zaslišal se je glasen in vesel smeh mlade devojke. Doli v tolpi se je slišalo vedno glasnejše govorjenje in posmehovanje. Pevec je v tretji pot ponovil svojo frazo, pa še s slabejšim glasom, in še celo dokončal je ni, ter pomolil je zopet roko s kapo, pa takoj jo povetil. In zopet mu je iz teh stotin, bogato oblečenih ljudi, ki so se zbrali, poslušali ga, ni nikdo vrgeti krajcerja. Tolpa se je brez usmiljenja zahotela. Majhni pevec, kakor se mi je zdelo, postal je še manjši, vzel v drugo roko gitaro, vzdignil nad glavo kapo in rekel: „Messieurs et mesdames, je vous remercie et je vous souhaite une bonne nuit“ in pokrtil je kapo. Tolpa je zahotela od veselega smeja. Z balkonov začeli so počasi odhajati zali možje in dame, mirno se razgovarjajoč mej seboj. Na boulevardu se je ponovilo sprehajanje. Mej petjem molčeca ulica se je zopet oživela, in nekaj ljudi je, ne da bi stopilo k njemu, gledalo od daleč za pevcem in smejala se. Slišal sem, kako je mali mož nekaj mrmral sam seboj pod nos, obrnil se, kakor bil postal še manjši, ter hitro odšel proti mestu. Veseli sprehajalci, gledajoči ga, so šli malo zadaj za njim in smejala se...

Občni zbor političnega društva „Sloga“,

ki ima svoj sedež v Gorici, je bil 15. t. m. v Gorici. Vreme je bilo neugodno, došlo pa je bilo vender nekaj jako veljavnih in vplivnih mož tudi s kmetov. Predsednik vitez dr. Jos. Tonkli je v pozdravnem govoru povdarjal vrednost sedanjega otroškega vrta v Gorici in izražal upanje, da se bo na šolskem polju v tem zmislu nadaljevalo. V tem oziru je slišal občni zbor jako ugodno poročilo in pojasnilo nadzornika otroškega vrta g. prof. Erjavca, in je isto ugodnost tudi denarno potrjeval račun in proračun, ki ga je izgledno sestavil društveni denarničar g. And. Jeglič. Proračun je namreč razkazoval tudi vsote, ki so odločene za namero, da se ustanovi v Gorici privatna dekliška šola za slovenska dekleta. Podpora v to je že nekoliko prihranjena, drugo pa naj bi se nabralo po radodarnih doneskih in s pomočjo, katero bi na primerno prošnjo podelilo naučno ministerstvo.

C. kr. dekliška vadnica v Gorici ima, kakor se je po naših listih že večkrat obžalovalo, jako temne in ozke prostore, vsled česar neso vsprejemali mnogo učenk in posebno slovenske deklice so morale zaradi te nedostatnosti ali ostajati doma ali pa hoditi se italijančiti v mestne šole, v katerih ne slišijo nikdar slovenske črke. „Sloga“ je po mnogih javnih pritožbah vender sklenila in odposlala petico do c. kr. ministerstva, naj bi sezidalo primerno poslopje za c. kr. učiteljsko izobraževališče in za dekliško vadnico. Ko bi se to zgodilo, bi dobile tudi slovenske deklice prostor, kjer bi se poleg nemščine vender nekoliko oziralo tudi na slovenščino. Po preteklosti sodeč, ni se namreč nadejati, da bi c. kr. šol, slovenski osnovanih, kmalu dobili.

V gospodarskem oziru se je sklepalo o prošnjah, da bi se na nekkih cestah mitnina pravičnejše razdelila, oziroma znižala in znižala.

Ud g. Ličen je nasvetoval in se je po njegovem nasvetu tudi sklenilo, da se prosi gorški deželni zbor, naj bi tukajšnji kmetijski šoli dodal tudi živinozdravniški in podkovski tečaj. Potreba v tem pogledu je očitna; doseči pri nas kaj tacega pa je težavno, ker bodo Italijani takoj zahtevali jednako osnovo zase. Slovenci se ve da — ali prav za prav žalibog! — so prepohlevni, ker oni popuščajo svojo narodno pravico tudi v gospodarsko-kulturnih ozirih. Ud g. Bl. Grča, znani rodoljub in predsednik Čepovanske katoliško-politične čitalnice je hotel pri tem obnem zboru pojasniti krivico, katera se Slovincem godi v Gorici v rokodelsko-obrtni šoli, za katero deli deželni zbor redno letno podporo, da si ne ustreza prvotnemu sklepu deželnega zbora, ki je zahteval, da se ta šola osnuje tudi s slovenskim poukom. Deželni odbor, v katerem sedi tudi predsednik političnega društva „Sloga“, je imel za tako osnovo posebe skrbeti; a kakor se vidi, deli deželni zbor podporo za šolo, katera se je prošlo leto definitivno organizovala z izključno italjanskim poukom. G. predsednik je nasvet, oziroma nalogo, dano odboru „Sloga“ takoj razumel, in smo radovedni, kako jo bo „Sloga“ v tem oziru zasukala do prihodnjega obnega zbora. Isti ud g. Grča je tudi obžaloval, da se odboru „Sloga“ ni posrečilo, kakor mu je bilo naloženo ob zadnjem obnem zborovanju, poizvedeti vsaj povprečno,

koliko bi bilo slovenskih otrok v Goriskem mestu. Na podlagi te poizvedbe bi bilo možno postavno zahtevati, da mesto ustanovi na svoje stroške slovensko šolo. G. Grča je zatorej predlagal, da se društvenemu odboru lanska naloga z nova dá, v upanju, da bo letos njegov trud uspešnejši od lani.

Odbornik dr. Gregorčič, je ugovarjal gosp. Grči, češ, da je bolje, če zbor ostane pri tem, da se ustanovi s prihodnjim oktobrom privatna slovenska šola za deklice, ter je dokazoval, da od mesta ustanovljena in vzdrževana šola, namenjena slovenskim otrokom, bi ne dosegla namena, Slovincem povoljnega, tudi ko bi jo z nekolikoletno pravdo dosegli. Po njegovih mislih bi mesto tudi v taki šoli kakor si bodi italijančilo slovenske otroke, ker mestno šolsko nadzorstvo sme postopati svojevoljno v zmislu duha, ki v obče vlada v dotičnem mestnem zastopu. G. Grča je temu ugovarjal, in poročevalec tega se z g. Grčo popolnem vjema. Tudi ko bi praktičnega dobička ne dosegli, nam se je vender načelno za postavne pravice potegovati, in misliti je vender tudi, da, kar velja za Ljubljanske Nemce, mora veljati za Slovence Goriskega mesta. Ali je morda napor Dunajskih Čehov in Nemcev po českih mestih brez podlage. Ni misliti, da so drugod toliko nepraktični, da bi ne bili vredni posnemanja v tem pogledu.

V tem oziru nam je žal, da se je zborovanje zategnilo, da ni bilo moči priti do večih pojasnil v tem važnem vprašanju. Vsled naglosti se je tudi odbor z vsklikom volil; pojedini odborniki so pokazali, da so zares tudi v skupnosti zaupanja vredni, tako da se nikdo ni opotikal nad izvolitvijo prejšnjega odbora per acclamationem. Vstopil je samo namesto bolehnega dosedanjega tajnika g. Povšeta nov odbornik mejni grof Anton Obizzi.

Razvidelo se je, da naše politično društvo nagromadi za letne občne zборе preveč dela, tako da se zborovanje ne more vršiti, kakor bi to prava potreba zahtevala. Vsled tega izostane mnogo pojasnil, in je tudi ob tej priliki izostal prej ko ne mnogokak prodlog. Zato je živa potreba, do „Sloga“ tudi mej letom večkrat skliče izredne zборе. Priporočalo bi se v tem oziru, da se kolikor možno posnema jako čilo in delavno „Slovensko društvo“ v Mariboru, katero je sedaj tu, sedaj tam in je s svojo energijo nabrojilo si že veliko in lepih vspehov.

Drug nedostatek tiči v tem, da se zbor ne skliče tudi v kak trg; vsled tega se oddaljenih udov nikdar ne udeleži več število zborovanja, in je to tudi nekoliko uzrok, da iz daljnjih krajev ne pristopajo k društvu, kakor bi bilo želeli. To pa deloma uzrok, da narod ni na široko disciplinovan, kakor bi po pravici pričakovali! Kar se ob volitvah doseže, ni toliko zaslužek doslednega delovanja, ampak tiče bolj ali manj povoljni uzroki povsem drugod.

Nepovoljno je tudi to, da predsedništvo za to priliko ni objavilo ne v posebnih povabilih, ne v domačem glasilu dnevnega reda, tako da noben razun odbornikov ni vedel, kaj pride na vrsto. Društveniki utegnejo misliti, da gotovo ni važne točke na dnevnem redu, če se ne zdi vredno načelnstvu, da bi ude posebe opozorilo na dnevni red. To naj se bodoče popravi, ker vidimo, da druga in ravno

italijanska politična društva naznanjajo po lastnih glasilih še celo dnevni red pojedinih odborovih sej.

Kakor rečeno, vse kar je odbor stavil na dnevni red, je bilo hvale in priznanja vredno; ali izogniti se treba drugokrat one hitrosti, s katero se je vse vršilo, zlasti tedaj, ko so hoteli društveni govorniki, društveniki, ki so ob slabem vremenu došli v narodov prid ukrepat in se posvetovat. O priliki kaj več.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 22. januarja.

Vlada je državnemu zboru takoj v prvi seji predložila nič manj nego 15 predlog, mej njimi tudi zakon proti anarhistom. Ta zakon je ponarejen po nemškem socialističnem zakonu, samo da je dosti ostrejši, zlasti je poln onih raztezljivih izrazov, kakršnih ima dosti naš tisko ni zakon. Gotovo vsakdo želi, da se vse sile napno, da se zatre anarhizem, a ta zakon se bode pa mnogokrat dal porabiti proti drugim, vladi neljubim strankam. Nemški socialistični zakon prepoveduje samo socialistične shode in društva, avstrijski anarhistični zakon bode pa zadeval vse shode in društva, ki bi utegnili pospeševati anarhistične ideje. A to bodo oblastva hotele razpustiti kako nepovoljno društvo, treba bode samo iznajti, da bi to društvo utegnilo pospeševati socialistične ideje, je li to istina ali ne, na to ne bode treba gledati, ter društvo se bode razpustilo.

Kakor se nekemu česmu listu poroča, izrekel je cesar proti Kolinskemu gimnazijskemu ravnatelju Fleischmanu željo, da bi se v českih srednjih šolah obračala vsa pozornost na pouk nemščine, v nemških pa na pouk češčine.

Naučno in učitelstvo je poslalo na državne obrtne šole okrožnico, v kateri izjavlja svoje začudenje, da čudovito narašča v obrtnih šolah izdelovanje za prodaj določenih stvari in jih vsled tega opozarja, da glavni namen tem šolam je pouk; proizvajanje za prodaj določenih predmetov je le stranska stvar in se sme na to le toliko ozirati, kolikor to zahteva praktično izobraženje učencev.

Vnanje države.

Srbijanska vlada bode prihodnjaj skupščini predložila predlog o gradnji železnice od glavne proge Belgrad-Niš čez Valjevo proti bosenski meji.

Kakor poročajo „Novosti“, misli Rusija prisvojiti v Tihem morju otok Quellport. Ta otok leži na jugu od Koreje. Če si ga Rusija prisvoji, pridobila bode s tem velik upliv na Korejo. Japan bi neki še rad videl, da se utrdi ruski vpliv na Korejo, ker bi potem mogel računati na pomoč Rusije proti Kitaju. Kitaj bi pa temu ne ugovarjal, ako se le Rusija ne meša v francosko-kitajski konflikt, kar bi Kitaju bilo v veliko škodo. — „Pravitelstveni Vjestnik“ je objavil ukaz, da nikdo ne sme prodati ali v najem dati posestva kakemu Poljaku v Kijevske, Podoliške, Volhinske, Vilniške, Kovniške, Grodniške, Vitebske, Mohilevske in Minske guberniji, in da nobeno delniško društvo ne sme imeti več nego 200 desetih zemlje.

Nemški državni zbor je vsprejel pomorski budget. Pri tej priliki prišla je tudi nemška kolonijalna politika v razgovor, ker so se vsled nje povišale potrebščine za pomorstvo. Socialisti so se izrekli proti sedanjaj nemške kolonijalne politiki, konservativci in liberalci pa za njo. Svobodnjaki so pa izjavili, da so zadovoljni s povišanimi potrebami za pomorstvo, a to se ne sme nikakor smarati tako, kakor bi tudi odobraval kolonijalno politiko. — Nadalje je državni zbor vsprejel tudi v prvem in drugem branji trgovsko pogodbo z Grško. — Nemška vlada neki že premišljuje, da bi izdala za-

Jaz sem bil popolnem zmešan, razumel nesem, kaj to pomenja, brez vseh mislij gledal sem v temo za malim človekom, kateri je široko korakajoč šel hitro proti mestu in ne zmeane se na zasmehajoče ga sprehajalce, ki so šli za njim. Težko in britko mi je bilo in kar je glavno, sram me je bilo tega malega moža, te tolpe, samega sebe, kakor bi jaz sam bil prosil denarjev, pa bi jih ne bili dali, in se mi bili posmehovali. Jaz se tudi nesem ogledoval okrog, s pobitim srcem in hitrimi koraki šel sem domov, proti stopnjicam Schweizerhofa. Nesem premišljeval, kaj sem čutil; nekaj britkega, nerazumljivega je napolnjevalo mojo dušo in dušilo me.

Pri prekrasnih, razsvetljenih vratih srečal me je švicar, ki se je spoštljivo umaknil v stran in angleška rodbina. Postaven, lep in visok mož s črnimi angleškimi zalizci, v črnem klobuku in pledom na roki, v katerej je držal drago palico, je leno in samozavestno šel, peljajoč za roko damo v dragi obleki iz surove svile, s čepico s prelepimi trakovi in čipkami. Za njima vstric šla je lepa, sveža gospodičina v gracioznem švicarskem klobuku s peresom, à la mousquetaire, izpod katerega so okrog njenega belega obraza podale mehke, dolge, svetlo-

rumene kite. Pred njimi je pa skakala desetletna, rudečelična deklica s polnimi belimi koleno, ki so se videla izpod tankih čipk.

— Prelepa noč, rekla je dama s sladkim, srečnim glasom baš tedaj, ko sem jaz prišel.

— Ohe! zamrmral je leno Anglež, kateremu je bilo, kakor se je videlo, tako dobro na svetu, da se mu še govoriti ni ljubilo. In njim vsem, kakor se je videlo, je bilo prijetno, mirno, lepo in lahko živeti na svetu, v njih gibanjih in na njih obrazih se je izraževala popolna ravnodušnost k tujemu življenju, in popolno prepričanje v tem, da se je švicar njim umaknil in poklonil se, in da, ko se vrnejo, najdejo čisto in mirno postelj in sobe, in da vse to tako mora biti, da imajo pravico na to, — nehote primerjal sem z njimi potujočega pevca, kateri je truden, morda tudi lačen zasramovan ubežal posmehujoč se tolpi, — razumel sem, kaj me je tlačilo, kakor težak kamen in čutil sem neizrekljivo jezo na te ljudi. Šel sem dvakrat gori in doli mimo Angleža, nesem se mu umaknil, zadel sem se vanj s komolcem, potem sem pa odšel doli po stopnjicah, tekkel po temi naravnost proti mestu, kamor je odšel majhni mož.

Došel sem tri ljudij, ki so šli vkupe in vprašal sem jih, kje je pevec; smeje se, pokazali so mi ga malo pred seboj. Šel je sam s hitrimi koraki, nikdo se mu ni približal in mrmral je nekaj sam seboj, kakor se mi je zdelo. Dohitel sem ga in povabil ga, da pojde z menoj pit steklenico vina. Šel je hitro, in nevoljno ozre se name; ko je pa enkrat razumel, zakaj da gre, se je pa ustavil.

— Kaj, branil se ne bodem, če ste tako dobri, rekel je. — Ta je majhna kavarna, tu more vniti priprost človek, pristavil je in pokazal na krčmo, ki je bila še odprta.

Njegova beseda: priprost, me je nehote pripeljala na misel, ne iti v priprosto kavarno, ampak peljati ga v Schweizerhof, tja, kjer so bili ti, ki so ga poslušali. Vkljub temu, da se je on nekaj časa plašljivo branil, iti v Schweizerhof, izgovarjajoč se, da je tam predobro, ostal sem jaz pri svoji misli, in on je prikrivajoč svoj nemir, mahajoč z gitaro, šel z menoj nazaj po nasipu.

Nekaj lenih postopačev se je približalo, ko sem jaz stopil k pevcu, da so poslušali, kaj sem govoril z njim, in zdaj so pa šli za nama prav do vrat, najbrž so mislili, da bode Tirolec še katero zaigral.

kon, po katerem bi se ne kaznoval udeleženeec kakkega zločina, ako bi naznanil zločinca samega. Take kronine priče imajo dozdej že v Angliji. S tem misli nemška vlada priti raznim anarhističnim zločinom na sled.

Vsprejme li Anglija francoske predloge o egiptovskem vprašanji ali ne, se še ne ve. Kakor so nekatera poročila iz Londona še nedavno javljala, vlada ni bila njim ravno toliko nasprotna, a drugače pa javno mnenje, to je proti tem predlogom. Skoro vsi listi, celo mnogo liberalnih, hudo pišejo proti kontinentalnim vlastim, najostreje pa „Standard“ in „Times“. Poslednji list zahteva od Granvilla, da naj pokaže, kakor ob svojem času pri sklepu egiptovske konference, da zna čuvati čast Anglije. Francoskih predlogov ne more vsprejeti nobena Anglije vredna politika. Francija ne zahteva nič drugega, kakor kontrolo vseh vlastij in to še v jako razžaljivej obliki. Konec temu bi bil, da bi se morali popolnem umakniti iz Egipta, kar bi bilo poniževalno in razžaljivo za našo državo. Tudi francoski nazori o neutraliteti sueškega prekopa, da bi se ta zaprl ob vojni vsem vojnim ladjam se morajo zavreči, kajti škodovati bi to utegnilo angleške trgovini. Anglija naj rajši sama jamči za 9 milijonov funtov, ne da bi zahtevala za varnost dohodke egiptovskih državnih posestev, potem se pa tudi nobena država ne bode smela mešati v kontrolo egiptovskih financ in sploh v egiptovsko politiko ne. Umetne zavire likvidacijskega zakona se morajo odpraviti in izvesti predlogi lorda Dufferina. Da neka prejšnja izjava sedanje vlade ovira izvajati tako politiko, to angleški narod nič ne briga. Ne besede, temveč dejanja morajo odločevati osodo Anglije. „Standard“ pravi, da bode vlado podpirala vsa Anglija, ako se ne bode dala izriniti iz Egipta od onih držav, katere za Egipt niti prsta neso ganile, ko je bil v nevarnosti. Vmešavanje vlastij je absurdno in nezno. Angleški narod ostro čuva, in „Standard“ opominja ministerstvo, da naj se ne uda, kajti vsaka prijenljivost imela bi slabe posledice. „Morning Post“ pravi, da francoskih predlogov ni moč vsprejeti, ako je pa vlada drugačnih mislij, jo bode pa parlament poučil. Jednako odločno pišejo tudi drugi angleški listi. — Časniki ugibljejo, kak namen ima potovanje turškega ministra Hassan Fehmija v London. Da je to v zvezi z egiptovsko politiko nikdo ne ugovarja, a misli se, da ima to potovanje še druge uzroke. Tako sedaj poročajo, da je ruski car pisal turškemu sultanu, da bi se mej Rusijo in Turčijo sklenila tajna zveza, in bi se Rusija zavezala varovati z orožjem Turčijo, kadar treba. Turki pa ne zaupajo Rusiji, in zato j. Hassan Fehmi paša odšel v London, da angleški vladi predloži ruske predloge in se o tem posvetuje z njo. Nam se ta vest ne zdi nič kaj verjetna.

Domače stvari.

— (Na Velegrad in v Prago.) Lani nameravani gledališni vlak v zlato Prago odložil se je bil za letos in že takrat izrekla se je želja, da bi se gledališni vlak tako uredil, da bi udeležencem bilo možno ob enem obiskati staroslavni Velegrad, biti prisotnim pri slavnosti tisočletnice, in radovati se zgodovinsko in umeteljno znamenitih umotvorov, katerih ima zlata Praga več ali vsaj toliko, kakor katero si bode imenitno mesto v Avstriji. Da se letos načrt gledališnega vlaka gotovo in točno izvrši, treba skrbeti in vse potrebno prirejati že sedaj. V ta namen volil se je pri „Zabavnem večeru“ odbor petorice ad hoc. V ta odbor so se volili gg.: Hribar, Murnik, Trstenjak, Valenta, Železnikar. Odbor pa se je v včerajšnji seji konstitucional ter izbral g. Hribarja načelnikom in blagajnikom, g. Trstenjaka pa tajnikom, ter določil, da odrine gledališni vlak sredi avgusta iz Ljubljane, tako, da bomo prisotni pri veliki slavnosti v 15. dan avgusta na Velegradu, da bomo par

Ukazal sem natakarku kateri me je srečal v veži, prinesli steklenico vina. Natakark se je nasmešnil, pogledal naju, ter odšel je mimo, ne da bi bil kaj odgovoril. Starši natakark, h kateremu sem se obrnil z isto prošnjo, me je resno poslušal, ogle dal pevca od glave do nog, in strogo zaukazal švicarju naj naju pelje v sobo na levo. Soba na levi je bila pivnica za prosti narod. V kotu te sobe je grbasta dekla pomivala posodo in vse pohiše bile so lesene, gole, nepokrite mize in klopi. Natakark, kateri je prišel streči nama, pogledal je naju zasmešljivo, utaknil roki v žepa in spregovoril je nekaj s pomivalko posode. Kakor se je videlo, hotel je nama pokazati, da je po svojem stanu in dostojinstvu dosti višji od pevca, da zanj ni razžaljivo, ampak zabavno nama streči.

— Ali hočete navadnega vina? rekel je prevzetno, in namignil meni na mojega tovariša, ter iz roke v roko prekladal prtič.

(Dalje prih.)

večerov v narodnem gledališču v Pragi in da bode nazajgrede vsakdo po svoji volji lahko par dni ostal na Dunaji ali v kakem drugem mestu. Rodoljubi, ki se nameravajo udeležiti tega kakor zanimivega, tako tudi važnega potovanja, naj že naprej vse potrebno preskrbe in prirede, da jih v zadnje dni ne bode prehitel čas. Mi bomo o tem vlaku naznanjali pravočasno vse podrobnosti o ceni vožnje, o progi, po kateri se bode vozili, o udeležencih itd. Za sedaj naj povemo to, da se bode s tem vlakom vozilo 16—20 najboljših čitalniških pevcev, ki bodo v raznih českih krajih davali koncerte, a tudi slovenskim romarjem mej potom delali zabavo.

† Karol Rudež.

Danes zjutraj dobili smo od treh strani pretužno vest, da je g. Karol Rudež, vitez Fran Josipovega reda, deželni poslanec, graščak v Gracerjevem Turnu na Dolenjskem in solastnik graščine v Ribnici, včeraj zvečer ob 7. uri nagloma umrl. V dno srca pretresla nas je ta nepričakovana vest, kajti pokojnik bil je v najlepši moški dobi, krepkega zdravja in misliti je bilo, da mu je sojena še lepa vrsta let, svojim dragim na veselje, narodu našemu pa na korist. Pretresla nas je ta vest, ker se je pokojnik vsekdar odlikoval kot značajan, požrtvovalen rodoljub, kot uzoren oče in soprog, kot zvest prijatelj, ker je po svoji nadarjenosti, svoji visoki naobrazbi, po svojem blagem srcu povsod imel le častilce in prijatelje, ki ga bodo jako težko pogrešali, ker je bil tako vnef in skrben za občno blaginjo, da smelo trdimo, da je za dojenjsko stran nenadomestljiv. — Pokojnik, o katerem nemamo za danes podrobnejih podatkov — porodil se je 1832 leta v Ribnici, kjer so njegovi starši bili lastniki tamošnje graščine.

Ondu vzbujal je že Stanka Vraza pozornost, ki v svojem potopisu z veseljem omenja, kako sta Dragan (pokojnik) in njegov brat lepo slovenski in izključno le slovenski govorila. Kakor da bi bil duh slavnega Vraza nanj vplival, bil je rajni ves čas svojega življenja iskren Slovenec, vzgleden Slovan. Po dovršenih študijah na srednjih šolah in na kmetijski šoli v Ogerskem Staremgradu prevzel je graščino Gracarjev Turn blizu Šent Jarneja, ter ondu jako spretno in umno gospodaril. A poleg gospodarskih opravkov in skrbij zanimal se je z redko gorečnostjo za vse naše razmere, za vse naše leposlovne proizvode, za vse, kar koli se je vršilo na slovanskem političnem polju. Podpiral je vse slovenske časnike, bil je ustanovnik „Matice Slovenske“ in vsako narodno podjetje, od nesrečne banke „Slovenije“ do „Narodnega doma“ v Rudolfovem in „Narodnega doma“ v Ljubljani, imelo je v pokojniku svojega zanesljivega podpornika, ki je imel za vse narodne potrebe vedno jednako nesebično in blago srce in radodarno roko. Pokojni Karol Rudež pečal se je tudi marljivo z literaturo družih Slovanov, imel je naročene jugoslovanske in ruske časopise, in da bi se s slovanskimi odnosi in razmerami še bolj seznanil, potoval je po balkanskem poluotoku in tudi po Rusiji. Zadnja leta potoval je bil tudi po Nemčiji.

Kot izredno umen gospodar, kot narodnjak prvobornik, kot poštenjak prve vrste bil je povsod priljubljen in spoštovan in narod izrekel mu je svoje spoštovanje in zaupanje naj-sijajneje s tem, da ga je večkrat in vsekdar z radostjo izbral svojim zastopnikom. Nenadomestljiva izguba zadela je gospo soprogo in pokojnika mladoletne otroke, hud udarec prizadela je prerana smrt tega poštenjaka vsej Rudež-Koslerjevi spoštovani sorodbini in žaloval bode ves narod, z njim pa tudi mi, kajti nikdar bi si ne bili mislili, da nam bode kdaj pretužna naloga, predragemu pokojniku pisati nekrolog. Počivaj v miru, duša zlata, v naših srcih ohranjen Ti je hvaležen in večni spomin!

— (Čitalnica Ljubljanska) odposlala je umrlemu Karolu Rudežu krasen venec s trakovi z napisom: „Svojemu večletnemu članu in vzornemu rodoljubu!“

— (Promet ustavljen.) Gosp. načelnik tukajšnji južno-železniški postaji nam naznanja, da je vsled neprestane burje in snežnih zametov to-vorni promet mej Ljubljano, Trstom in Reko ustavljen, torej se za sedaj tovarno blago ne vsprejema.

— (Dohodarina učiteljev veronauka.) Finančni minister je odločil, da morajo počenši z letošnjim letom duhovniki kot veronauka učitelji službojuči in vsi za neobligatne predmete nameščeni učitelji, kateri ne dobivajo nikake stalne (zistemizovane) letne plače, marveč le nagrade (remuneracije), od teh dohodkov tudi plačevati dohodarino.

— („Patriotische Zeitung“) imenuje se dvakrat na mesec v Celji v Rakuschevi tiskarni izhajajoč nemšk list, katerega smoter je naperjen proti židom. Izdajata ga gg. Johannes Haidegger in Adolf Stahlshmidt. Prva številka tega lista je bila trikrat zaplenjena. Še le četrta izdaja prišla je naročnikom v roke. Čudno je to, da se v Celji dovoljuje celo četrta izdaja jedne in iste številke, v Ljubljani pa niti druga ne. In vender ni Celje pod drugo dež. nadsodnijo in drugim pravosodnim ministerstvom, kakor Ljubljana.

— (Sreča v nesreči.) Pri trebljenji snega s streh pali so vsega vkupe v našem mestu štirje delavci z visočine na tla, ne da bi se bilo kateremu le količjak žalega zgodilo. Jeden pal je celo z dve nadstropji visoke nove pripravnice, a hitro se pobral in urno se podal zopet na streho. Isti delavec je, ko se je streha krila, tudi pal na trda tla, ki so bila tedaj brez mehke snežene odeje. A poškodoval se je bil le lahko. Iz tega se sklepa, da mora biti mož, ki je dvakrat s tolike visočine pal, ne da bi se bil hudo poškodoval, posebno elastične narave.

— (Novi davek na žganje) vzelo je v zakup užitninsko društvo, ki ima v zakupu užitnino po deželi. Zakupnina iznaša 30.000 gld. Zadnje dni hodili so že najemniški služniki po raznih gostilnah po Ljubljani preiskavat, kje se toči „jeruš“.

— (Tatvine.) Včeraj v noči nehale so za Ljubljanske tatove kratke počitnice. V kazinski restavraciji so, ne da bi bili oddali svoje vizitnice, pokrali kuharici in dekli skoro vso obleko, vredno nad 50 gld. — Neka uradniška udova odnesla je svoje prijateljici veliko ruto vredno 12 gld. — V Knežjem dvoru bila je včeraj zvečer nekemu znanemu tatu nadležna svetloba v veži, odnesel je torej svetilnico, najbrže da bode svetila kje drugej, s skupilom pa si bode tat poplaknil suho grlo.

— (Električna rasvetljava v gledališču.) V novodozidanem gledališču na Reki upeljali bodo električno razsvetljavo, katere napravo so izročili Dunajskeji firmi „Mayer, Kremenczkyet Compagnie“. 800 žarnic razsvetljevalo bode krasno Mu-zam posvečeno hišo. Služila bode temu namenu Lane-Foksova svetilka.

— (Čitalnica v Rudolfovem) izdala je kot malo knjižico svoje poročilo in imenik članov o začetku leta 1885. Članov broji čitalnica 83, mej kojimi sta dva častna člana: vladika Strossmayer in g. Anton Kalčič, trgovec in posestnik v Rudolfovem. Dohodki in stroški bili so visoki, ker je bilo treba vse notranje oprave za „Narodni dom“. Zaradi tega narastli so stroški na 9169 gld. 61 kr., dohodki pa na 9194 gld. 6 kr. Da je bilo možno pokriti toliko svoto, priskočili so na pomoč rodoljubi: g. dr. Karol Slanc z 2900 gld., pokojni vitez Schneid z 2500 gold., društvo „Narodni dom“ z 2400 gld., dr. Albin Poznik s 109 gold. 52 kr. Primanjkljaj pokrili se je z vstopnino, vpisnino in mesečnimi doneski članov. Čitalnica v Rudolfovem ima ta predpust še dve veselici: 1. februarja Vodnikovo svečanost, 17. februarja pa kostimirani ples. Ker je čitalnica sedaj v „Narodnem domu“, v najlepši stavbi v mestu, ker je odbor v jako spretnih in energičnih rokah, ker se z najem-nino leto za letom lahko poplačujejo obresti, zmatramo te čitalnice obstanek zagotovljenim in jej želimo vedno lepšega razvoja.

— (Posojilnica v Celji) imela je koncem 1884. l. 782 članov, mej temi je 749 posestnikov, 33 pa iz družih stanov. Hranilnih ulog uložilo se je v preteklem letu za 153.305 gld. 21 kr., izplačalo pa 63.378 gld. 22 kr., vseh hranilnih ulog je 188.425 gld. 28 kr. Na posodo je dala posojilnica 703 strankam 185.054 gl. 5 kr., in sicer večinoma na dolžna pisma, le 28.160 gld. na menice. Od posojil je samo 139 gld. 65 kr. obrestj na dolgu, Splošni rezervni fond iznaša že 3005 gld. 10 kr., specijalni pa 2123 gld. 56 kr. Oba fonda bosta sedaj narastla na 6500 gld. Obresti za posojila zni-

žale so se na 6%, za predujme novim posojilnicam celo na 5 1/2%, hranilne uloge obrestujejo se pa po 5%. Letošnji občni zbor je prihodno nedeljo

— (Program) predpustnih vesellic Narodne čitalnice v Metliki za leto 1885: 2. febr.: Vodnikova svečanost s slavnostnim govorom, petjem in plesom; 15. febr.: maškerada s plesom; 17. febr.: finale. Začetek ob 8. uri zvečer.

— („Tržaški Sokol“) priredi dne 24. t. m. v dvorani „Slovanske Čitalnice“ letošnji veliki ples, pri katerem bodo člani in v raznih narodnih nošah oblečene gospodičine plesali tudi „Kolo“. Začetek ob 10 uri zvečer. Vabila za nečlane dobivajo se v trgovinah g. Ivana Valenčič-a, Via nuova št. 39 in g. Jakoba Klemenc-a, Via San Antonio št. 1.

— („Slovanska Čitalnica v Trstu“) osnuje v svojih prostorih „Monte Verde“ še pričujoče veselice: 31. januarja plesno zabavo; 7. februarja veliki ples, in 14. februarja plesno zabavo.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Šent Jarnej 22. januarja. Deželni poslanec gosp. Karol Rudež je sinoči ob 7. uri nagloma umrl.

Koper 22. januarja. Gambini obsojen na 30 gl. globe, Baseggio na 25 gl., Derin radi razžaljenja slovenskega naroda na 5 dni zapore.

Dunaj 22. januarja. General Stewart s 1200 vojaki je deset tisoč pri Abu-Klea-studenci nastavljenih ustašev v 17. dan t. m. popolnem premagal in razgnal. Sovražnik izgubil je 1200 mrtvih in ranjenih. Od Angležev je 18 častnikov in 150 mož mrtvih in ranjenih. Angleži polastili so se studenca. General Stewart, pod katerim bil je konj ubit, je brez odloga napotil se dalje proti Metameh-u.

Berolin 21. januarja. Cesar je danes že iz postelje ustal in zunaj postelje obedoval.

Razne vesti.

* (Darežljivost Dunajskega mestnega zbora.) Finančni odsek Dunajskega mestnega zbora ukrenil je v svoji seji dne 19. t. m. mestnemu zastopu staviti predlog, da bi se poslalo iz mestne blagajne po potresu ponesrečenim Španjolom 10.000 frankov.

* (Novi potresi na Španjskem.) Po noči od 15. na 16. t. m. imeli so v Granadi zopet nov in jako hud potres. A tudi po drugih krajih nesrečne Španije se potresi še vedno ponavljajo. Kralj došel je 16. t. m. v Malago, kjer ga je občinstvo z veliko navdušenostjo vsprejelo. 18. t. m. se je pa na vojne ladiji peljal v Nerjo. Da se že itak grozna nesreča še podvoji, vlada po ponesrečenih krajih sedaj tudi jako neugodno vreme. Tako je v Malagi 16. t. m. prav močno snežilo. V Velezu vničil je sneg vse sladorne nasade in po Asturiji počiva vsled obilega snega ves promet po železnicah.

* (Potresi v Španiji.) Po Madridskih brzojavkah z dne 18. t. m. čutili so po Andaluziji zopet hud potres, kateri je zlasti v Motrilu veliko škodo napravil. Silni potres 17. t. m., katerega so čutili tudi v Frigiljani pri Malagi, vničil je popolnem neko vas, katere prebivalci, stanujoč na planem, ostali so nepoškodovani.

* (Samomor.) Iz Prage se brzojavlja dne 19. t. m.: Blagajnik tukajšnje podružnice „Dunajske zavarovalnice Phönix“, Hauptmann, ustrelil se je danes zjutraj na sprehodu v Belvederji dvakrat z revolverjem v glavo. Nek redar spravi je nesrečnega moža še živega v voz ter ga peljal potem v bolnico, kjer se ležeč bori s smrtjo. 54 letni samomorilec je oženjen, a brez otrok ter zapušča že več let bolno soprogo. Kakor se zatrjuje v verodostojnih krogih, pregledali so takoj prav natanko blagajno ter jo našli v popolnem redu.

* (Poldrugil milijon frankov) izneveril ter z njimi pobegnil je Cotta, upravni svetnik ljudske banke v Aleksandriji na Laškem.

* (Nesreča na železnici.) Pred postajo Bierges potro se je nedavno, kakor se poroča iz Bruselja 17. t. m., kolo pri vozu poštne vlaka. Vsled tega skočili so vsi zadnji vozovi iz tira ter se zdrobili. 14 oseb je ranjenih in jeden deček smrtno poškodovan.

Listnica upravnitva: Več gospodom naročnikom: Že večkrat smo omenili, da je sedaj naročnina za vse čast. naročnike jednaka, da tedaj želji po znižani ceni ne moremo vstrezati.

Tujci:

21. januarja.

Pri **Stonn**: Deutsch z Dunaja. — Zenkovitsch iz Trsta. — Baydel iz Budimpešte — Dolence iz Slapa. — Bondel iz Železnikov.

Pri **Mališ**: Cerde iz Genove. — Glaser z Dunaja. — Deutsch iz Linca. — Krisper iz Celja — Hirschmann, Niklas z Dunaja. — Gruntar iz Logatca.

Izdatelj in odgovorni urednik: Ivan Železnikar.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
21. jan.	7. zjutraj	737-77 mm.	— 5-0°C	sl. jz.	obl.	0-60 mm.
	2. pop.	738-04 mm.	— 1-6°C	sl. jvz.	obl.	
	9. zvečer	739-34 mm.	— 3-4°C	sl. vzh.	obl.	snega.

Srednja temperatura — 3-3° za 1-3° pod normalom.

V Nemških ulicah h. št. 2

proda se še dobro ohranjen in jako pripraven

steklen voz

in odda se v najem

magazin.

Povprašati pri hišniku.

(35—3)

Salicilna ustna voda,

aromatična, upliva oživiljačo, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno priljubljen, upliva zelo oživiljačo in napravi zobe blesteče bele, a 30 kr.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštenu povzetju

lekarna „pri samorogu“

JULIJ pl. TRNKOCZY-ja

na Mestnem trgu v Ljubljani. (43—1)

Dunajska borza	
dne 22. januarja t. l.	
(Izvirno telegrafsko poročilo.)	
Papirna renta	83 gld. 05 kr.
Srednja renta	83 gld. 05 kr.
Zlata renta	106 gld. 40 kr.
5% marica renta	98 gld. 30 kr.
Akcie narodne banke	563 gld. 20 kr.
Kreditne akcije	301 gld. 20 kr.
London	123 gld. 75 kr.
Napol	99 gld. 75 kr.
C kr. cekini	5 gld. 78 kr.

Nemške marke	
4% državne stekle iz 1. 1864	250 gld.
4% državne stekle iz 1. 1861	171 gld.
4% avst. zlata renta, davka p. r. sta.	105 gld.
Ogrska zlata renta 6%	96 gld.
Papirna renta 5%	97 gld.
5% škafarske zemljišče odvez obilg.	104 gld.
Dunavska reg. stekle 5%	116 gld.
Zemlj. ob. avst. 4 1/2% zlati zast. listi	122 gld.
Prior. obilg. Elizabetine zapad. železnice	112 gld.
Prior. obilg. Ferdinandove sev. železnice	105 gld.
Kreditne stekle	100 gld.

Kuverte s firmo

priporočila po nižji ceni

„NARODNA TISKARNA“

v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“

so izšle in se dobivajo sledeče knjige:

Knez Serebrjani.

Roman. Spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 609 strani. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

NOV.

Roman. Spisal Turgenjev, poslovenil M. Mäloerh. — Ml. 8°, 32 pol. Cena 70 kr., po pošti 80 kr.

Junak našega časa.

Roman. Spisal M. Lermontov, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dubrovski.

Povest. Spisal A. S. Puškin, poslovenil J. P. — Ml. 8°, 122 strani. Cena 25 kr., po pošti 30 kr.

Za znižano ceno

se morejo še dobiti sledeče

slovenske lepoznavske knjige:

I. zvezek, ki obsega: Stenografija, spisal dr. Ribič. — Životopisje, spisal Rajč Bož. — Prešeren, Prešerin ali Prešeren, spisal Fr. Levstik. — Telečja pečenska, novela, spisal J. Jurčič. — N. Machiavelli, spisal dr. Ribič. — Pisma iz Rusije, spisal dr. Celestin. — Trstvo z grozdom na Ruskem, spisal dr. J. Vošnjak. — Čegava bode, novelica, spisal J. Ogrinec. Velja 15 kr.

II. zvezek, ki obsega: Erazem Tatenbah, izvirna povest, spisal J. Jurčič. Velja 25 kr.

V. zvezek, ki obsega: Meta Hoidenis, roman, francoski spisal Viktor Cherbuliez, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 25 kr.

VI. zvezek, ki obsega: Kazen, novela, francoski spisal H. Revière, poslovenil Davorin Hostnik. — Cerkev in država v Ameriki, francoski spisal E. Laboulaye, poslovenil Davorin Hostnik. Velja 15 kr.

Za vse 4 zvezke naj se priloži še 15 kr. poštne, za posamezne zvezke pa 5 kr.

Gospod Fragner!

Prosim Vas, račite mi po pošti poslati za priloženih 10 gld. zabojček z desetimi steklenicami Vašega dr. Rosovega zdravilnega balzama. Ob enem mi dovolite Vam objaviti, da je to zdravilo izredne dobrote, kajti izza treh mesecev, kar je uživam, ne čutim nikakešnih bolečin v želodcu, dočim sem jih prej 10 let trpel. Nadalje ozdravil je tudi mojo soprogo bolečine na j. trih, katere je prej mnogo let trpela in ohrani mi sedaj tudi moje otroke po polnem zdrave, obvarujoč nas posebno mrzlice, ki je tukaj tako pogosta. Vsprejmite, gospod, zatrdilo mojega visokega spoštovanja, s katerim se znamenovam

Kazimir Masalski,

nadzornik železničnih gradb v Aleksineu, v Srbiji.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravna, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepljivo zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodci, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zaslinjenju, krvnem natoku, hemeroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja vso delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvršnega upliva je zdaj gotovo in priznано ljudsko domače sredstvo postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštenu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno dr. Rosov zdravilni balzam iz lekarne B. Fragnerja v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno dr. Rosovega zdravilnega balzama.

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca B. Fragnerja, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Eicke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: G. Piccoli, lekar; Vlj. Mayr, lekar; Eras. Birschitz, lekar; Jos. Svoboda, lekar; J. pl. Trnkoczy, lekar. V Postojni: Fr. Bacoaroleh, lekar. V Kranji: K. Šavnik, lekar. V Novem Mestu: Dom. Rizzoli, lekar. V Kamniku: Jos. Močnik, lekar. V Gorici: G. Christofaletti, lekar; A. de Groncoli, lekar; R. Kürner, lekar; G. B. Pontoni, lekar. V Ogleji: Della Damaso, lekar. V Trstu: Ed. de Leitenburg, lekar; G. Prendini, lekar; G. B. Foraboschi, lekar; Jak. Serravallo, lekar; Anton Suttina, lekar; Karol Zanetti, lekar. V Zagrebu: C. Arazim, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrski imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo

zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnamejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanju, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekle in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razkopanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zapite bule in otekle se bitro ozdravijo; kjer pa ven teče, potegne mazilo v kratkem vso gnojico na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škaflicah po 25 in 35 kr.

(158—15)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.